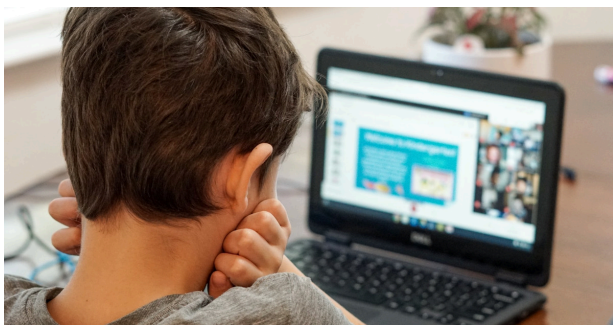


RAZPORED SV. MAŠ

08.02.2021 PONEDELJEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=8.2.2021		+JOŠKO VEČERINA, Tomaj 48a
09.02.2021 TOREK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=9.2.2021		+NADA FABAC, Kazlje 5
10.02.2021 SREDA Sholastika, devica	Božja beseda: https://hozana.si?datum=10.2.2021		++MAHNIČ, Grahovo Brdo 1
11.02.2021 ČETRTEK Lurška Mati Božja	Božja beseda: https://hozana.si?datum=11.2.2021		++TURK, Šepulje 6
12.02.2021 PETEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=12.2.2021		PO NAMENU, Križ 145
13.02.2021 SOBOTA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=13.2.2021		++ MIKLAVEC, Dobravlje 4
14.02.2021 6. NEDELJA MED LETOM	Božja beseda: https://hozana.si?datum=14.2.2021		ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h.
(prenos na splet v Youtube)



PRVOOBHAJANCI IN BIRMANCI ste tudi ta teden vabljeni v ZOOM ob 20h: vabilo na mail naslove vaših staršev, v TOREK 9.2. prvoobhajanci, v PETEK 12.2. birmanci. - (vedno na isti povezavi)



ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE 5. NEDELJA MED LETOM



Štev.:07/LETO IX.

07. FEBRUAR 2021

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 1,29-39)
Tisti čas je Jezus prišel iz shodnice in se z Jakobom in Janezom takoj napótil v Simonovo in Andrejevo hišo. Simonova tašča je ležala, ker je bila vročična, in brž so mu povedali o njej. Pristópil je, jo prijel za roko in jo vzdignil. Vročica jo je pustila in ona jim je stregla. Ko pa se je zvečerilo in je sonce zašlo, so prinašali k njemu vse bolnike in obsedene. Vse mesto se je zbralo pred vrati. In ozdrávil je veliko bolnikov z različnimi boleznimi in izgnal veliko hudih duhov, ki pa jim ni dovolil govoriti, ker so ga poznali. Navsezgodaj, ko je bilo še čisto temno, je vstal, se odpravil ven na samotni kraj in tam molil. Simon in njegovi tovariši so mu sledili. Ko so ga našli, so mu rekli: »Vsi te iščejo.« Rekel jim je: »Pojdimo drugam, v bližnja naselja, da bom tudi tam oznanjal, kajti za to sem prišel.« In prihajal je v njihove shodnice, oznanjal po vsej Galileji in izganjal hude duhove.



Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: 041 302 147; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

ZMAGOVALEC NAD BOLEČINO

Pričujoča evangelijska epizoda sledi prejšnji nedelji, ki je bila prekinjena z začudenjem ljudi, ki vidijo Jezusa, kako dela čudeže in govori z avtoriteto. Jezus samozavestno prevladuje nad silami zla. Vedno z isto avtoriteto posega v telesno in duhovno slabost ljudi, ki se mu približujejo, s svojimi kretnjami sporoča odrešitev in usmiljenje. Najprej se zdi, da Jezus, tako kot demoni, zapoveduje nemoči nad demoni, ki so prizadeli ljudi, kot v primeru Petrove tašče, ki ima hudo vročino. Glede na to, kar nekateri pišejo, ne gre za eno tistih grip, zaradi katerih se danes nasmejemo, ampak za neko hudo bolezen, ki vznemirja in destabilizira celotno telo in je bila, tako kot vse druge bolezni, v judovskem svetu posledica hude napake ali celo greha.

Za razliko od pričujočega Markovega besedila je v Lukovi različici rečeno, da je Jezus "ukazal, naj jo vročina zapusti" in je vročina takoj izginila. Z avtoriteto in lahkoto pokaže svojo avtoriteto nad fizičnim nelagodjem, da bi koristil prizadetim. Različice Marka in Mateja v isti epizodi se bolj osredotočajo na ljubezen, usmiljenje in občutljivost, s katero Jezus ravna s to ženo, zatirano z zlom; zdravljenje ne poteka samo na podlagi izjemne in čudežne sposobnosti, temveč tudi zahvaljujoč občutku duhovne bližine, sočutja in solidarnosti, ki spremlja terapevtsko gesto zdravljenja.

Jezus se proti fizičnemu zlu pokaže kot avtoritativen nad silami zla in je pri tem odločen in neustrašen. Do bolne osebe se pokaže pozoren in skrben ter si ne prizanaša v ljubezni in bližini. Pravzaprav je sovražnik, ki ga je treba premagati, zlo in ne bolnik.

Če pri tem pomislimo, da je bolezen v Stari zavezi vedno povezana s hudim grehom, s fizičnim nelagodjem, celo greh postane za Jezusa predmet izkoreninjenja in uničenja, vendar grešni človek vedno ostane dragocen, edinstven in neodtujljiv: treba ga je rešiti in ozdraviti. Jezusova avtoriteta se torej meša z usmiljenjem, tudi glede številnih drugih čudežev, ki jih omenja evangelist Marko, vsi so naravnani k opisovanju iste zdravilne moči, katere sta sposobni ljubezen in usmiljenje. »Gospod je dal, da ga je Gospod odnesel, tako kot se je Gospodu zdelo. Če sprejmemo dobro od Boga, zakaj ne bi sprejeli tudi zla?«

Pravični Job je šele takrat, ko je izkusil grozovitost bolezni, ki ga je prizadela, sredi viharne »spopada« z Bogom spoznal, da je zlo priložnost za srečanje in dialog z Bogom. Zagotovo problem bolečine in trpljenja, ki ga spremljajo lakota, nasilje in številne vojne, ki ubijejo toliko nedolžnih človeških življenj, v nas porajajo vprašanje o možnosti uskladitve dobrote pravičnega Boga z dokazi groze in uničenja. vodijo nas v skušnjavo malodušja in poraza osebne vere. To še posebej, če trpljenje prizadene nedolžne ljudi, ki so po letih dolgega in poštenega dela v dobro družine in sosedov, prisiljeni ostati priklenjeni na invalidski voziček; še bolj, kadar se - kot že kaže knjiga Pridigarja - »hudobni zmagajo in ubogi jokajo« in trpljenje se zdi, da je usojeno le nedolžnim. Težko je sprejeti bolečino v ekstremnih in grozljivih situacijah; skoraj nemogoče je sprejeti idejo o ljubečem Bogu, ko človek v stiski trpi in je osamljen v zlu, ki ga obdaja.



Vendar niso redki primeri, da lahko ljudje svoj nasmeh in sporočilo upanja sporočajo ravno s svojega invalidskega vozička ali bolniške postelje. Mnogi ljudje, ki s potrpežljivostjo in odločnostjo kljub ohromljenosti in grozljivi hospitalizaciji, znajo vlti zaupanje v božje usmiljenje in upanje v druge, so znamenje, da se Jezusov križ zares spremeni v slavo in vstajenje.

Ljudje, ki so v fizični preizkušnji in v grozodejstvu trpljenja v spodbudo drugim v pogumu in vztrajnosti, potrjujejo z mnogimi pričevanji, ki jih slišimo od ljudi, ki so bolnikom blizu, ne samo to, da Bog obstaja, ampak da obstaja kot Bog, križani in vstali. Zares nas sam Gospod, ki nas še naprej podpira v preizkušnjah in trpljenju, navdihuje z zaupanjem, pogumom in odločnostjo ter nam daje utemeljene razloge za sprejem bolezni.

Bolezen tako postane vedno lažji in bolj sprejemljiv jarem, ko ga poživlja oživljeno upanje in pogum; škodljivo in uničujoče pa je takrat, če jih namesto tega spremljata obup in nezaupanje. Nihče si ne daje poguma sam, je dejal nek duhovni pisatelj. Vlti ga moramo sami med seboj in ga nositi skupaj. Zato bolniki potrebujejo naše bližine in realnega opogumljanja v skupnem motrenju v križ Vstalega Gospoda. Če je kdo sposoben v preizkušnji vlti samozavest in pogum, je ravno križani Bog tisti, ki ni okleval, da bi bil podvržen bolečini, in zdaj vse človeško trpljenje naredi za svoje. Očitno zato, ker to samo po sebi ne ostaja omejeno, temveč zato, ker se spremeni v priložnost slave. V svojem globokem in prisrčnem krščanstvu je Pascal potrdil: "Samo zavidljivo bitje lahko uživa v mojem trpljenju."

Bog ni nekakšen socialni delavec! Pač pa nam je dal razum, domišljijo, pozitivne energije, pogum, iznajdljivost, ... In pri tem ne smemo pozabiti treh velikih teoloških vrlin, **vere, upanja, ljubezni**, ki ne veljajo samo tukaj v cerkvi pred tabernakljem, ampak so učinkovita v praktičnem življenju. Toda ali v resnici poznamo svoj potencial? Zato današnja domača naloga: vzemite pisalo in papir, napišite nekaj pozitivnih stvari, ki vam bodo omogočile, da ta delček življenja deluje. Vsaj enkrat pustimo ob strani običajne "jeremiade" in "jobijade" in razne žalosti ... Vsi vemo, da življenje ni lahko, ampak krvavi boj. Toda Gospod je prišel, da bi nam dal drugačen pogled, nekakšen nadomestni in dolgoročno zmagovalni način "branja resničnosti".

Da bi nas naučil tega ključa do branja življenja, si je naše trpljenje in boleznin vzela nase in ga preživel do konca. Dokaz, da nas ni zavedel je »recept« še vedno velja. In tu smo, da to pričamo s svojimi izkušnjami, med vzponi in padci, dobrimi in slabimi dnevi, padci in ponovnimi rojstvi ..

Zato je primerno ob današnji Besedi zastaviti vprašanja:

- Ali se zavedamo, da smo v tej romarski deželi začasni in krhki?
- Ali smo v odnosih z drugimi resnično ljudje, zlasti do najšibkejših?
- Smo strpni v družini in do drugih ali pa smo ponosni in nečloveški?